

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 144/07-42

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. apríla 2008 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Milana Ľalíka prerokoval sťažnosť MUDr. M. S., C., zastúpeného advokátom JUDr. R. C., T., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 26/2008 (pôvodne vedenom Okresným súdom Senica pod sp. zn. SI-4 C 208/1997) a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo MUDr. M. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 26/2008 (pôvodne vedenom Okresným súdom Senica pod sp. zn. SI-4 C 208/1997) p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 26/2008 p r i k a z u j e konať bez zbytočných priet'ahov.

3. MUDr. M. S. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiat'tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Skalica p o v i n n ý zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky u k l a d á zaplatiť trovy právneho zastúpenia MUDr. M. S. v sume 6 296 Sk (slovom šesťtisícdeväťdesiatšesť slovenských korún) na účet advokáta JUDr. R. C., do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Okresný súd Skalica j e p o v i n n ý uhradiť štátu trovy právneho zastúpenia v sume 6 296 Sk (slovom šesťtisícdeväťdesiatšesť slovenských korún) na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

6. Sťažnosti MUDr. M. S. vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 12. marca 2007 doručené podanie MUDr. M. S. (ďalej len „sťažovateľ“) označené ako „*návrh, podľa čl. 130 ods. 1 písm. f Ústavy SR – porušenie práv, žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu (§ 30, § 138 OSP)*“, ktorým namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov priznaného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Okresným súdom Senica v konaní vedenom pod sp. zn. SI-4 C 208/97. Sťažovateľ v uvedenom podaní zároveň požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 144/07-13 z 23. augusta 2007 ustanovil sťažovateľovi za právneho zástupcu JUDr. R. C., ktorý sťažnosť doplnil o náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a navrhol, aby ústavný súd po prerokovaní sťažnosti rozhodol, že Okresný súd Senica v konaní vedenom pod sp. zn. SI-4 C 208/97 porušil právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. I. ÚS 144/07-25 z 31. októbra 2007 ju prijal na ďalšie konanie. Na výzvu ústavného súdu účastníci konania oznámili, že súhlasia s prerokovaním veci bez ústneho pojednávania. Preto ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania.

Sťažovateľ zastúpený ustanoveným právnym zástupcom v doplnení sťažnosti doručenom ústavnému súdu 3. októbra 2007 okrem iného uviedol:

„Sťažovateľ – navrhovateľ podal ešte dňa 28. 7. 1997 návrh na začatie konania na Okresný súd Senica ako na vecne príslušný súd. Týmto návrhom sa domáhal voči odporcom v I. rade – Nemocnici s poliklinikou v S. a odporcovi v II. rade – MUDr. R. K. „po predchádzajúcom potvrdení porušenia základných práv navrhovateľa NsP S.“ priznania odškodnenia za nimi spôsobenú škodu vo výške stanovenej súdnym znalcom. Konanie sa viedlo na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 4 C 208/97.

Podaním zo dňa 13. 10. 1997 sťažovateľ upravil svoj návrh ohľadne priznania finančného odškodnenia voči odporcovi v I. rade a súčasne upravil petit svojho žalobného návrhu. Okresný súd Senica potom vec postúpil s poukazom na svoju miestnu nepríslušnosť Okresnému súdu Skalica, ktorý súd vo veci po rozhodnutí Krajského súdu Trnava ďalej konal.

Prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo dňa 11. 12. 1998. Tohto pojednávania sa sťažovateľ nezúčastnil (rovnako ako ani odporcovia), pričom sťažovateľ sa zo svojej

neúčasti riadne ospravedlnil. Súd pojednávanie odročil na neurčito a vyzval sťažovateľa, aby sa vyjadril, či na svojom návrhu trvá, ak áno, aby ho doplnil. Sťažovateľ reagoval na výzvu súdu podaním zo dňa 29. 12. 1998 a na ďalšiu výzvu súdu (zo dňa 28. 4. 1999) podaním zo dňa 20. 5. 1999.

Ďalej už vo veci konal ako príslušný súd Okresný súd Senica, a to pod sp. zn. SI – 4C 208/97. Sťažovateľ svojim podaním zo dňa 5. 1. 2007 znovu upravil petit svojho návrhu a súčasne podal sťažnosť na postup súdu.

Druhé pojednávanie sa uskutočnilo až dňa 23. 1. 2007. Sťažovateľ sa tohto pojednávania nezúčastnil, nakoľko očakával, že mu súd doručí vyjadrenie odporcu k jeho podaniu. Súd potom nariadil výsluch sťažovateľa prostredníctvom dožiadaného súdu – Okresného súdu Trnava, ktorý sťažovateľa vypočul prostredníctvom dožiadaného súdu – Okresného súdu Trnava, ktorý sťažovateľa vypočul dňa 28. 2. 2007. Sťažovateľ podaním zo dňa 5. 3. 2007 požiadal o ustanovenie právneho zástupcu. OS Senica svojim uznesením zo dňa 4. 4. 2007 o tejto žiadosti sťažovateľa rozhodol a ustanovil mu advokáta Mgr. V. Sťažovateľ toto uznesenie napadol odvolaním zo dňa 7. 5. 2007. V súčasnosti je vec na Krajskom súde Trnava, ktorý napadnuté rozhodnutie potvrdil a v súčasnosti sa vypracúva písomné znenie rozhodnutia.

Súd teda od začatia konania, t. j. od roku 1997 uskutočnil iba dve pojednávania (a jeden výsluch prostredníctvom dožiadaného súdu), pričom do dnešného dňa nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté, čo je viac ako desať rokov po podaní návrhu.“

Právny zástupca sťažovateľa v doplnení sťažnosti doručenom ústavnému súdu 3. októbra 2007 oznámil, že v postupe Okresného súdu Senica vidí porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Priznanie primeraného finančného zadosťučinía v sume 500 000 Sk odôvodnil takto:

„Stav právnej neistoty, v ktorom sa sťažovateľ nachádza preto, že konajúci súd v predmetnej veci nerozhodol, trvá už od roku 1997, t. j. viac ako 10 rokov. Vzhľadom na to by bolo podľa názoru sťažovateľa nespravodlivé, aby bolo po takom dlhom období porušovania jeho základných ústavných práv iba skonštatované ich porušenie a prikázané súdu konať vo veci. Vzhľadom k tomu žiada sťažovateľ súčasne i priznanie finančného

zadosťučinenia. Tento požaduje finančné zadosťučinenie vo výške 500 000,- Sk, ktorá čiastka podľa názoru sťažovateľa vychádza z praxe Európskeho súdu pre ľudské práva pri priznávaní takýchto finančných náhrad (50 000,- Sk za rok priesťahov, čo pri trvaní konania viac ako 10 rokov predstavuje ním požadovanú sumu 500 000,- Sk).“

Ústavný súd vyzval listom č. k. I. ÚS 144/07-31 zo 16. januára 2008 predsedu Okresného súdu Skalica (ktorému bol spis postúpený na základe zmeny príslušnosti súdu Okresným súdom Senica), aby sa vyjadril k prijatej sťažnosti. Poverená predsedníčka Okresného súdu Skalica vo vyjadrení sp. zn. Spr 78/2008 zo 6. februára 2008 uviedla:

„Podanú sťažnosť zo strany žalobcu – sťažovateľa MUDr. M. S., C., ktorou namietal porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom OS Senica v konaní vedenom pod sp. zn. SI-4C 208/97 nepovažuje za opodstatnenú. Predmetná vec sa síce vedie na súde už od roku 1997 a doposiaľ nie je skončená, avšak dĺžka konania nie je spôsobená subjektívnymi príčinami na strane zákonnej sudkyne. Dĺžka konania je spôsobená jednak zložitou veci po stránke právnej i skutkovej a predovšetkým správaním sa samotného žalobcu (nespoluprácou, nesúčinnosťou so súdom, neopodstatnenými podaniami a nedostavovaním sa na súdne pojednávania). Žalobca vo veci podáva neúplné a nejasné podania, z ktorých nie je zrejmé čoho sa domáha. Žalobca bol riadne a včas predvolaný na pojednávanie na deň 11. 12. 1998 na pojednávanie sa však nedostavil, svoju neúčasť dokonca ani včas neospravedlnil. Na pojednávaní mohol súd v spolupráci so žalobcom odstrániť vady podania – žaloby a konkretizovať čoho sa vlastne domáha. Žalobca bol písomne vyzvaný súdom na doplnenie a odstránenie väd podania s poučením podľa § 43 ods. 2 O. s. p. v lehote 15 dní. Vady podania podľa poučenia súdu však žalobca neodstránil, naopak súdu dňa 29. 12. 1998 doručil opäť nezrozumiteľné a nejasné podanie. Súd stanovil termín pojednávania na deň 23. 1. 2007, na ktorý bol žalobca riadne a včas predvolaný, žalobca sa však opäť nedostavil a svoju neúčasť včas neospravedlnil. Na to súd požiadal o vypočutie žalobcu vo veci prostredníctvom dožiadaného súdu – OS Trnava. Žalobca sa na výsluch dňa 28. 2. 2007 dostavil, ale na položené otázky zo strany súdu v podstate odmietol odpovedať. Podľa § 6 O. s. p. v konaní postupuje súd v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná. V konaní sa tak

vyžaduje aj aktívna súčinnosť účastníkov konania, ktorí do istej miery tiež svojim prístupom ku konaniu nesú zodpovednosť za vedenie a výsledok sporu. Ustanovenie § 18 O. s. p. zakotvuje princíp rovnosti účastníkov konania. Pod spravodlivým súdnym procesom v ponímaní rovnakých procesných práv pritom treba rozumieť možnosť rovnakého uplatnenia práv, teda rovnakú možnosť žalobcu i žalovaných v konaní navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k podaniam protistrany, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a zúčastňovať sa procesných úkonov. Neodstránením väd podania a neúčastou žalobcu na súdnych pojednávaniach (na ktorých by súd v súčinnosti so žalobcom vady podania odstránil) prišlo k zmareniu týchto pojednávanií, nakoľko sa žalovaní nemohli kvalifikovane vyjadriť vo veci samej. Z uvedených skutočností a správania sa žalobcu je teda zrejmé, že dĺžka napadnutého konania je vyvolaná a zapríčinená aj pasívnym správaním sa samotného žalobcu, ktorý tým že sa nedostavuje na súdne pojednávania a pri výsluchu dožiadaným súdom, kde evidentne nemal záujem odpovedať na položené otázky, zrejme nemá záujem na objasnení veci a spresnení svojich neúplných podaní, čo by v konečnom dôsledku viedlo k urýchleniu konania a možnosti rozhodnutia vo veci samej.“

Z predloženého spisu Okresného súdu Senica sp. zn. SI-4 C 208/1997 zistil ústavný súd tento priebeh konania:

Sťažovateľ podal 28. júla 1997 na Okresný súd Senica návrh na začatie konania, ktorým sa domáhal voči odporkyni v 1. rade Nemocnici s poliklinikou v S. a odporcovi v 2. rade MUDr. R. K., riaditeľovi Nemocnice s poliklinikou v S., priznania odškodnenia za nimi spôsobenú škodu v sume stanovenej súdnym znalcom. Podaním z 13. októbra 1997 sťažovateľ upravil výšku požadovaného finančného odškodnenia voči odporkyni v 1. rade a upravil petit svojho žalobného návrhu. Okresný súd Senica s poukazom na miestnu nepríslušnosť postúpil vec Okresnému súdu v Skalici, ktorý po rozhodnutí Krajského súdu v Trnave konal vo veci pod sp. zn. 4 C 208/97. Prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 11. decembra 1998, na výzvy Okresného súdu Skalica sťažovateľ svoje podanie doplnil 29. decembra 1998 a 20. mája 1999. Ďalej už vo veci konal Okresný súd Senica pod sp. zn. SI - 4 C 208/97. Dňa 5. januára 2007 sťažovateľ upravil petit svojho návrhu a zároveň podal sťažnosť podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a

obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov (v uvedenom čase už platil zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pozn.) predsedovi Okresného súdu Senica, ktorý ju uznal za opodstatnenú. Druhé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 23. januára 2007, sťažovateľ bol vypočutý dožiadaným Okresným súdom Trnava 28. februára 2007. Okresný súd Senica svojím uznesením zo 4. apríla 2007 ustanovil sťažovateľovi na jeho žiadosť advokáta, proti osobe ktorého sa sťažovateľ odvolal. Krajský súd v Trnave 17. septembra 2007 napadnuté rozhodnutie potvrdil. Ďalší priebeh konania vyplynul z vyjadrenia Okresného súdu Skalica. Dňa 1. januára 2008 bol súdny spis v zmysle Inštrukcie č. 18/2007 Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 12460/2007-130 na zabezpečenie prechodu výkonu súdnictva v súvislosti so zriadením nových okresných súdov postúpený Okresnému súdu Skalica, kde bol zaevidovaný pod novou sp. zn. 3 C 26/2008. Dňa 25. januára 2008 vydal Okresný súd Skalica opravné uznesenie k uzneseniu č. k. SI-4 C 208/1997-93 o ustanovení právneho zástupcu.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni uvedený stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 OSP, podľa ktorého akonáhle sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ (I. ÚS 24/03, II. ÚS 66/03, IV. ÚS 15/03), pričom „tento účel možno zásadne dosiahnuť právoplatným rozhodnutím“.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní Okresného súdu Skalica došlo k zbytočným prietáhom v konaní a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (II. ÚS 813/00, I. ÚS 20/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02 a ďalšie) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka konania (2) a postup samotného súdu (3). Ústavný súd (obdobne ako

Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

Pri vyhodnotení doterajšieho konania vo veci podľa troch označených základných kritérií ústavný súd dospel k týmto záverom:

1. Predmetom konania vedeného Okresným súdom Skalica pod sp. zn. 3 C 26/2008, pôvodne vedeného Okresným súdom Senica pod sp. zn. SI-4 C 208/1997, je náhrada škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Ústavný súd sa nestotožnil s názorom okresného súdu, že dĺžka konania je spôsobená právnou a skutkovou zložitou veci. Posudzovaná vec patrí po právnej stránke k štandardnej agende všeobecných súdov a existuje k nej stabilizovaná judikatúra všeobecných súdov. Skutková zložitost' prípadu z dosiaľ vykonávaných úkonov nebola preukázaná. Doterajšia doba konania vo veci, ktoré trvá už viac ako 11 rokov, je však z ústavného hľadiska neakceptovateľná.

2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priet'ahov v konaní, bolo správanie sťažovateľa ako účastníka súdneho konania. Ústavný súd konštatuje, že aj sťažovateľ má podiel na doterajšej dĺžke konania. Vo veci boli na konajúcich súdoch dosiaľ nariadené dve pojednávania (11. decembra 1998 na Okresnom súde Skalica a 23. januára 2007 na Okresnom súde Senica), ale ani na jednom z nich sa sťažovateľ nezúčastnil (v jednom prípade svoju neúčast' na pojednávaní dodatočne ospravedlnil). Sťažovateľ opakovane doručil súdu nezrozumiteľné a nejasné podania a k náležitému upresneniu návrhu nedošlo ani pri jeho osobnom vypočutí na dožiadanom Okresnom súde Trnava 28. februára 2007, pretože na súdom položené otázky v podstate odmietol odpovedať. V tejto súvislosti ústavný súd už vyslovil, že požiadavka na konanie bez zbytočných priet'ahov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy môže mať svoju plnú relevanciu len pri takom návrhu na začatie konania, ktorý spĺňa všetky zákonom predpísané obsahové a formálne náležitosti (I. ÚS 41/02, III. ÚS 113/07).

Na tieto skutočnosti, teda na správanie sťažovateľa, ústavný súd prihliadol pri určení primeraného finančného zadost'učinenia.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup Okresného súdu Senica a Okresného súdu Skalica (ďalej aj „okresné súdy“), ktoré vo veci konali v dôsledku sporu o príslušnosť a následnej organizačnej zmeny o miestnej príslušnosti. Ústavný súd sa zaoberal postupom okresných súdov tak z hľadiska období poznačených priet'ahmi, ako aj konaním vo veci ako celku, pričom zistil, že toto je poznamenané nečinnosťou a neefektívnosťou konania oboch okresných súdov. V období od podania návrhu 28. júla 1997 do 30. apríla 1998 (keď vo veci rozhodol uznesením č. k. 6 Nc 3/98-12 Krajský súd v Trnave) okresné súdy riešili otázku, kto je v danej veci príslušný na konanie. Prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 11. decembra 1998 a bolo odročené na neurčito za účelom doplnenia a odstránenia nedostatkov návrhu sťažovateľom. Okresný súd Skalica vykonal dožiadania za účelom zistenia informácií o konaniach vedených sťažovateľom vo veciach súvisiacich s podaným návrhom. V období od 3. júna 1999 do 9. augusta 2000, t. j. 14 mesiacov a následne do 15. novembra 2006, t. j. viac ako 6 rokov, celkovo nebol bez existencie zákonnej prekážky vo veci viac ako 7 rokov (s výnimkou postúpenia spisu z Okresného súdu Skalica na Okresný súd Senica) vykonaný žiadny úkon.

Pojednávanie vo veci bolo 15. novembra 2006 nariadené na 23. január 2007, medzi dvoma pojednávaniami teda uplynula doba viac ako 8 rokov. Pojednávanie bolo odročené za účelom vypočutia sťažovateľa na Okresnom súde Trnava. Vypočutie sa uskutočnilo 28. februára 2007, spis bol Okresnému súdu Senica vrátený 15. marca 2007. Na žiadosť sťažovateľa mu bol uznesením č. k. SI-4 C 208/1997-93 zo 4. apríla 2007 ustanovený právny zástupca pre konanie. Po sťažovateľom podanom odvolaní bol spis postúpený Krajskému súdu v Trnave, ktorý predmetné uznesenie 17. septembra 2007 potvrdil. Na základe Inštrukcie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 18/2007 zo 6. decembra 2007 č. 12460/2007–130 bol spis opätovne postúpený Okresnému súdu Skalica, ktorý vydal 25. januára 2008 opravné uznesenie k uzneseniu č. k. SI-4 C 208/1997-93.

Ústavný súd považuje konanie, ktoré ani po viac ako desiatich rokoch od podania žaloby nie je právoplatne skončené, za konanie, ktoré je poznačené obdobia nečinnosti a zbytočnými priet'ahmi ako celok. Preto ústavný súd uzavrel, že doterajší postup okresných súdov nevedol k odstráneniu právnej neistoty s'ťažovateľa a že v jeho dôsledku došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Keďže ústavný súd zistil porušenie základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresnými súdmi, prikázal v súčasnosti konajúcemu Okresnému súdu Skalica, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza s'ťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

S'ťažovateľ vo svojej s'ťažnosti žiadal aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 500 000 Sk z dôvodu, že stav právnej neistoty, v ktorom sa nachádza, pretože súd vo veci dosiaľ nerozhodol, trvá už od roku 1997, t. j. viac ako 10 rokov, a pri uplatňovaní praxe Európskeho súdu pre ľudské práva považuje požadovanú sumu za primeranú. Ústavný súd žiadosti s'ťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vyhovel iba čiastočne a priznal ho v sume 50 000 Sk z dôvodu, že k doterajšej dĺžke konania prispel s'ťažovateľ výrazným spôsobom.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. R. C. Keďže ústavný súd na základe žiadosti sťažovateľa a po splnení podmienok ustanovil sťažovateľovi právneho zástupcu na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, uložil Kancelárii ústavného súdu uhradiť ustanovenému právnenmu zástupcovi trovy konania v sume 6 296 Sk a to za dva úkony právnej služby v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Okresný súd Skalica je povinný tieto trovy nahradiť Kancelárii ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. apríla 2008